

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 85.

Sjerde Sessions tredie Samling.

24de Møde.

Torsdagen den 14de Juli.

(Forts.)

Hugaard (forts.): I Departementstidenden for 1852 seer jeg, at der er 2 saadanne Skrivelser angaaende lignende Sager; men her er Indenrigsministeriet kommet til det modsatte Resultat. Et Sogneforstanderskab har nemlig begjært Ministeriets Resolution for, om Sognefogderne skulle deeltage efter deres Hartkorn lige med de øvrige Hartkornbrugere i Kommunen, og Ministeriet kom da til den Mening, efter at have confereret med Ministeriet for Kirke- og Undervisningsministeriet, at Sognefogdens Hartkorn ikke blev at medtage under Repartitionen. Dette Svar blev afgivet af Ministeriet under 5te December 1851, og gik altsaa i modsat Retning af det tidligere. Noget Lignende seer jeg finder Sted i en anden trykt Skrivelse, hvor der ogsaa var forlangt Ministeriets Svar i denne Henseende. Indenrigsministeriet har i en Skrivelse af 31te Januar 1852 sagt, at Spørgsmaalet, om Sognefogdernes Hartkorn bliver at medtage under denne Repartition, findes at maatte besvares benegtende. Da man nu havde faaet hiin Skrivelse af 31te Marts, begyndte Randers Amtsraad at sætte sig i Bevægelse for at faae en Deel af disse Penge, nemlig de 7,304 Rbd. 65½ sk. tilbagebetalte for hele Amtet, hvoraf 2 Herreder, nemlig Gjerlev og Dunsild Herreder, skulde svare 3286 Rbd. 34½ sk. Herredsfogden i disse Herreder, Cancellieraad Kosfoed i Martager, udsendte derpaa en Skrivelse til Sognefogden i Østertørslev af 17de Januar 1852, hvori det hedder, at efter Ordre af Indenrigsministeriet bliver det ham paalagt at opkræve til Amtsrepartitionsfonden for

Årene 1839—50 hvad det forskudsviis har udredet til Arrestvasenet og til Retsvidners Lønning, ialt en Sum af 3,286 Rbd. 34½ sk., som skal opkræves i 3 Terminer, og han siger, hvorledes denne Opkrævning skal stee, nemlig med 28 sk. pr. Td. af alt privilegeret og uprivilegeret Hartkorn med Undtagelse af Sognefogdens, jeg beder at lægge Mærke til disse sidste Ord, samt at Summen for dette Sogn udgjør 106 Rbd., og at Opkrævningen skal stee betids, og at der skal indgives Beretning til ham, hvis der skulde være Nogen, der ikke vilde betale. En lignende Skrivelse blev ogsaa tilstillet de øvrige Sognefogder i de 2 Herreder. Beboerne i Gnslev Sogn fandt sig ikke besjødte til at svare dette Bidrag, men indgave under 10. Febr. 1852 en motiveret Protest, hvoraf jeg blot skal tillade mig at referere et Par Passus, da den er temmelig lang. Der siges blandt Andet, at de protestere mod den affordrede Sum, da det er en forældet Skat, der er paaadraget i Årene 1839—50, og det er deres ærbødige Formening, at, eftersom den ikke var opkrævet aarligt, saa kunde de ikke være pligtige at betale samme, saa meget mindre, som de aldrig havde forlangt, og heller ikke indvilliget i, at Amtsrepartitionsfonden skulde betale for dem; og længere nede siges der: „Vi have stedse betalt vore aarlige Skatter og deri indbefattet, hvad Amtsfonden har fordret, men har Fonden været istand til ved disse Hartkornets Skatter og fundet sig besjodet til at gjøre Udlæg for os uden vor Billie og Vidende, saa formene vi og, at det er ubilligt, at den nu først efter 13 Aars Forløb gjør et saadant Krav.“

Placaten af 12te Jan. 1820 siger, at i det Skjøde paa nogen fast Eiendom maa thinglæses, førend forfaldne Bant hæftelsesrenter,